

РЕШЕНИЕ

№ 1357

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно наказателно дело № 20231110203765 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът е сезиран с жалба по чл. 72, ал. 4, изр. 1 от ЗМВР от Г. Л. И. (чрез процесуален представител) срещу задържането му съгласно конкретно посочена заповед, издадена от младши автоконтрольор в ОПП – СДВР ЕВС., като в жалбата и в съдебно заседание от страна на процесуалния представител на жалбоподателя се излагат конкретни аргументи за процесуална незаконосъобразност на съответната заповед, като се претендират и разноски. Издалият заповедта по обжалваното задържане орган не взема отношение.

Приобщените към доказателствената съвкупност въз основа на определение, постановено по аналогия на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН (съобрази мотивите досежно прилагането по аналогия на уредбата по ЗАНН, изложени в определението за насрочване на настоящото дело в открито съдебно заседание!), книжа съдържат визираните в чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР данни за извършено престъпление (по чл. 343б, ал. 3 от НК) от жалбоподателя, изразяващо се в управляване на 06.02.2023 г. около 17:05 часа в гр. София, по бул. „Ломско шосе“, на конкретно МПС – лек автомобил марка „Опел“, след употреба на наркотични вещества – канабис и амфетамин (това било констатирано при проверка и посредством изпробване с техническо средство, което било преминало успешно сервисна проверка със срок на валидност 12 месеца на дата 10.01.2023 г. и задържаното лице подписало още тогава съответния протокол относно пробата, издадения му талон за медицинско изследване и съставения му АУАН – все във връзка със същите данни за управление на МПС и за наркотична употреба). Видно от обнародваната в ДВ Заповед на министъра на вътрешните работи № 81213-140 от 24.01.2017 г. относно утвърждаване на Класификатор на длъжностите в МВР за служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 ЗМВР длъжностните лица

в съответното министерство на различните като разновидности длъжности младши автоконтрольор са полицейски органи (повече от очевидно е, че не се касае за органи по пожарна безопасност и защита на населението, каквато е съответната алтернатива по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, в това число съобразявайки и уредбата по чл. 58 от ЗМВР), издалият процесната заповед орган се явява длъжностно лице, визирано като оправомощено да осъществява задържане съгласно чл. 72, ал. 1 от ЗМВР. Налице е било и основанието по чл. 5, пар. 1, буква „с”, свързано с обосновано призната необходимост да се предотврати извършване на престъпление, доколкото по отношение на лице, за което има достатъчно обосновано подозрение, че управлява МПС след съответната наркотична употреба, също така обосновано може да се предположи, че докато тече периодът, в който разумно може да се очаква, че ще бъде под съответното наркотично въздействие, ще осъществи ново управление на МПС при същите условия от гледна точка на предхождаща наркотична употреба, т. е. евентуално ще извърши престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК; така изложеното води и до извода, че задържането до 13:05 часа (очевидно е, че се касае за следващата дата, а именно 07.02.2023 г., което се установява и от съответната приложена разписка за върнати вещи и пари на задържаното лице) не се е явявало незаконосъобразно. Процесната заповед за задържане действително е с доста лаконично съдържание, но още към периода, в който са били осъществени процесните проверка и задържане, на задържаното лице - било пряко, било косвено, но напълно еднозначно - са били съобщени основанията за неговото задържане – за извършването на какво престъпление се подозира, включително с конкретизиране на време, място и начин на извършване, както и въз основа на какви фактически данни – освен със заповедта, г-н ЛИ. е бил запознат още с визираните преди малко протокол за проверка за съответната употреба, талон за изследване и АУАН (видно и от самите съответни книжа), поради което уважаването на доводите за процесуална незаконосъобразност на задържането от гледна точка на пороци на заповедта за задържане досежно нейната информативна функция не би довело до нищо друго освен до постигането на резултата на забранената от чл. 57, ал. 2 от КРБ злоупотреба с право. С други думи, изискванията относно информирането на задържаното (и в този смисъл обвиненото) лице както съгласно КЗПЧОС, така и съгласно българското законодателство (чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР), в действителност (практически) са били изпълнени. Имайки предвид особеностите на конкретния случай, сочената от страна на жалбоподателя (чрез неговия процесуален представител) практика на ЕСПЧ не води до по-различни изводи касателно крайния изход от делото, а нетълкувателната съдебна практика на ВАС безспорно изначално не се явява задължителна за настоящия съдебен състав.

При извършената цялостна и служебна проверка (арг. от чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) съдът не установи основания за незаконност на процесното задържане. При такъв изход от делото нормативни основания за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя не са налице.

Така мотивиран и на основание чл. 72, ал. 4, изр. 1 и изр. 2 от ЗМВР, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА задържането на жалбоподателя Г. Л. И., за което е издадена заповед за задържане на лице с рег. № 4332зз-51/06.02.23 г. (на ОПП – СДВР) от младши автоконтрольор в ОПП – СДВР ЕВС..

Отхвърля искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____